

Եղիշե Չարենց

Սրտիս մեջ մոկտում է կարոտը

Սրտիս մեջ մոկտում է կարոտը,
Սրտիս մեջ մորմոքում է մարմանդ.
Աշխարհը հեկեկանք է, կարոտ է,
Սրտիս մեջ մորմոքում է մարմանդ:
Նայում եմ՝ օրերի մեջ, հրի մեջ
Երում է, երերում է պատկերդ.
Այնպես դու հեռացել ես, հեռո՛ւ ես,
Հեռո՛ւ է, հեռանում է պատկերդ:
Օրերը թևավոր են, թռչո՛ւմ են.
Թռչում ես՝ թևավոր ես, ուրու ես:
Կարոտս օրերի հետ թռչում է
Բայց միշտ դու հեռանում ես, հեռո՛ւ ես...

1919 1920
